

ที่ นร ๐๕๐๔/๓๗๔๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน

เรียน เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ สศ ๐๐๐๑/๐๑๙

ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๔/๑๘๖๖๓

ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงพลังงาน ที่ พน ๐๓๐๕/๗๒๘

ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงพลังงานได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๘ รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน และรับทราบความเห็นผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ ของกระทรวงพลังงาน โดยให้กระทรวงพลังงานรับผิดชอบประสานการติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อรายงานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ด้วย

/จึงเรียนมา ...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ได้แจ้งให้กระทรวงพลังงานทราบด้วยแล้ว ทั้งนี้ สำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติพร้อมความเห็น และผลการพิจารณาของกระทรวงพลังงานทางเว็บไซต์ของ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ และขอขอบคุณสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติที่ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี

ขอแสดงความนับถือ

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'อ. อูรรณโณ'.

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

15 มิ.ย. 2548

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

sc2_48_074(มติสภาที่ปรึกษาฯ)

15 มิ.ย. 2548
19 มิ.ย. 10 51 ต. 48

เรื่อง รายงานผลการพิจารณา / ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี
กรณีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน ซึ่งกระทรวงพลังงานได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาเสนอความเห็นและผลการดำเนินการต่อความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

๑. ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๑ ด้านกฎหมายภายในและระหว่างประเทศ

๑.๑.๑ สนับสนุนให้มีการพิจารณาให้สัตยาบันต่อพันธกรณีภายใต้สัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายไทยให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม

๑.๒ ด้านบทบาท หน้าที่ของหน่วยงานรัฐ

๑.๒.๑ กำหนดขอบเขต อำนาจหน้าที่ ของหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจวินิจฉัยให้ชัดเจนในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล และการดำเนินการสำหรับการรื้อถอนแท่นผลิต ฯ อีกทั้งมีกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจ

๑.๒.๒ กำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งระหว่าง การวางแผนดำเนินการรื้อถอนและภายหลังการรื้อถอน

๑.๒.๓ แก้ไข กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๔๐ ออกตาม พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้สอดคล้องกับกระบวนการตามมาตรการและหลักเกณฑ์ ของแผนแม่บทที่จะจัดทำขึ้น เพื่อถ่วงดุลและลดการให้อำนาจสิทธิขาดแก่ปัจเจกบุคคล

๑.๒.๔ เสนอให้การรื้อถอนแท่นผลิต ฯ อยู่ภายใต้บัญชีรายการกำหนดขนาดและประเภทของโครงการที่ต้องทำรายงานการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑.๓ ด้านภาระหน้าที่ของผู้รับสัมปทาน

๑.๓.๑ กำหนดภาระรับผิดชอบของผู้รับสัมปทานเรื่องการรื้อถอน ๓
อย่างชัดเจนในสัญญาสัมปทาน

๑.๓.๒ กำหนดมาตรการบังคับและบทกำหนดโทษที่แน่ชัด ในกรณีไม่ปฏิบัติตามภาระรับผิดชอบ

๑.๔ ด้านมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๔.๑ ให้ความรู้แก่สาธารณชน โดยเฉพาะผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๑.๔.๒ กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนระหว่างการจัดทำแผนแม่บทฯ

๑.๔.๓ กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เตรียมความพร้อมและศึกษาเทคโนโลยีสำหรับการรื้อถอนแท่น ๓

๑.๕ ด้านการจัดทำแผนแม่บท

๑.๕.๑ กำหนดให้มีการทำรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพ เชิงยุทธศาสตร์

๑.๕.๒ กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นทางเทคนิคโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อศึกษาแนวโน้มและประเมินเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการใช้ประโยชน์ของแท่นผลิต ๓ ในแต่ละกรณี

๑.๖ ด้านมาตรการทางการเงิน

๑.๖.๑ กำหนดให้มีหลักประกันทางการเงิน สำหรับกรณีการรื้อถอนแท่นผลิต ๓ ที่เหมาะสม

๑.๖.๒ กำหนดวิธีการบริหารจัดการทางการเงินเพื่อการรื้อถอนแท่นผลิต ๓ สำหรับผู้รับสัมปทานที่ได้รับสัมปทานแล้ว

๑.๖.๓ ระบุมาตรการทางการเงินดังกล่าวในสัญญาสัมปทาน สำหรับผู้รับสัมปทานใหม่

๑.๗ มาตรการเสริม

๑.๗.๑ ศึกษา วิจัย และเก็บข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรทางทะเล และสภาพธรณีวิทยา

๑.๗.๒ ศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับการ
รื้อถอนแท่นผลิต ฯ

๑.๗.๓ พิจารณาการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนงานวิจัยจากผู้ประกอบการ
รับสัมปทาน เพื่อศึกษาแนวโน้มของเทคโนโลยี และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรื้อถอนแท่นผลิต อีกทั้ง
เพื่ออนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๗.๔ รัฐควรวางบุคลากร ที่มีความเข้าใจและชำนาญในการดูแล
สัมปทานและการบริหารจัดการทรัพยากร ตลอดจนสนับสนุนนักวิชาการอิสระในการติดตามและเฝ้าระวัง
โครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรของชาติ

๒. กระทรวงพลังงานได้พิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นในเบื้องต้น
ดังนี้

๒.๑ อายุการใช้งานของแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย

ในปัจจุบันมีแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียม (Offshore Platforms) ในอ่าวไทย
จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๖ แท่น โดยส่วนใหญ่เป็นแท่นขนาดเล็ก คือ แท่นหลุมผลิต (Wellhead Platform) ๑๓๒ แท่น
และเป็นแท่นขนาดใหญ่ ได้แก่ แท่นกระบวนการผลิต (Processing Platform) ๑๓ แท่น แท่นที่พักอาศัย
(Living Quarter Platform) และแท่นอื่นๆ (Riser/Flare Platforms) อีก ๒๑ แท่น ในจำนวนแท่นทั้งหมด
มีแท่นประกอบการผลิตที่มีอายุการใช้งานเกิน ๒๐ ปี จำนวน ๓๕ แท่น โดยที่การออกแบบแท่นประกอบ
การผลิตปิโตรเลียม จะต้องออกแบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล อาทิเช่น มาตรฐาน API RP 2A
ซึ่งในการออกแบบแท่นนิยามกำหนดอายุการใช้งานของแท่นประมาณ ๒๐ ปีขึ้นไป แต่ทั้งนี้อายุการใช้งานจริง
ของแท่นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือ ๑) ปริมาณสำรองของแหล่งปิโตรเลียม ๒) วัตถุประสงค์
ในการใช้งาน ๓) การตรวจสอบสภาพ และบำรุงรักษาแท่น และ ๔) ระยะเวลาการผลิตปิโตรเลียม
ตามสัมปทาน ซึ่งการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตในทะเลจะพิจารณาตามลำดับความเหมาะสมดังกล่าว
แต่ขณะนี้ (พ.ศ.๒๕๕๘) ยังไม่มีแท่นใดที่ถึงกำหนดต้องรื้อถอน เพราะเสื่อมสภาพหรือไม่อาจใช้ประโยชน์
ในการผลิตปิโตรเลียมต่อไปได้อีกเลย

๒.๒ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โดยสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ฯ ที่เห็นควรกำหนดขอบเขต
บทบาทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในเรื่องนี้ให้ชัดเจน กระทรวงพลังงานโดยกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
มีแผนงานที่จะต้องเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

/กระทรวง ...

กระทรวงการคลัง กองทัพเรือ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม และ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาประชุมหารือร่วมกันภายในปี ๒๕๕๔ นี้ เพื่อนำไปสู่แนวทางปฏิบัติที่จะมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประโยชน์สูงสุด ต่อการจัดการเพื่อรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตในทะเลของไทยที่จะหมดอายุการใช้งานลงในอนาคต ทั้งนี้เพราะว่ากรรมวิธีในการรื้อถอนแท่นในทะเลนั้น แม้จะเป็นเรื่องที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจะต้องควบคุมและกำกับดูแลตามกฎหมายอยู่แล้ว ทั้งในด้านของความปลอดภัย ด้านวิศวกรรมโครงสร้างของแท่นประกอบการผลิต และด้านที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะอันอาจเกิดขึ้นจากการผลิตปิโตรเลียมในทะเลก็ตาม แต่ก็ยังจะมีมิติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อีกหลายประเด็นได้แก่ การเดินเรือ การเดินอากาศ ความมั่นคง การประมง การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และการวางสายเคเบิลหรือท่อใต้น้ำในทะเล รวมไปถึงมิติด้านประโยชน์ใช้สอยต่อเนื่องของแท่นประกอบการผลิตที่ยังคงสภาพดีอยู่อีกด้วย ซึ่งกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้มีการประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอด เพราะพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ให้อำนาจกระทรวงพลังงานในการกำกับดูแลแท่นหรือสถานผลิตปิโตรเลียมในทะเลของผู้รับสัมปทานปิโตรเลียมโดยตรง

๒.๓ การกำหนดหน้าที่ของผู้รับสัมปทานตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ มีข้อกำหนดที่ระบุไว้ชัดเจนให้การรื้อถอนเป็นภาระหน้าที่ของผู้รับสัมปทาน และผู้รับสัมปทานจะต้องปฏิบัติงานการรื้อถอนให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักการประกอบกิจการปิโตรเลียมที่ดี (Good Practices) ซึ่งในการประกอบกิจการปิโตรเลียมนั้น ดำเนินการตามมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก นอกจากนี้ยังมีการระบุไว้ในกฎกระทรวงและสัญญาสัมปทานให้ผู้รับสัมปทานต้องทำการรื้อถอนแท่นเมื่อสิ้นสุดสัมปทาน สำหรับรายละเอียดและขั้นตอนการปฏิบัติงานการรื้อถอนนั้น รัฐบาลโดยกระทรวงพลังงานก็สามารถที่จะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ นี้ ออกกฎกระทรวงเพิ่มเติมหรือออกระเบียบที่จะให้ผู้รับสัมปทานถือปฏิบัติเป็นแนวทางในการจัดการการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียม ในทะเล ซึ่งเป็นเรื่องที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติกำลังดำเนินการศึกษาและเตรียมการอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ การให้อำนาจตามกฎหมายปิโตรเลียม

พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดให้รัฐมนตรีกระทรวงพลังงานเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย แต่การอนุมัติเรื่องต่างๆ ในระดับนโยบาย เช่น การให้สัมปทาน หรือการต่ออายุสัมปทานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การพิจารณาเรื่องต่างๆ รัฐมนตรีฯ จะได้รับคำปรึกษาจากคณะกรรมการปิโตรเลียมซึ่งประกอบด้วยผู้แทนระดับอธิบดีจากหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

/โดยที่ ...

โดยที่อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เป็นผู้รับผิดชอบ การบริหารงานตาม พระราชบัญญัติปิโตรเลียม เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ การพิจารณาเรื่องต่างๆ ที่สำคัญ อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจะขอความเห็นจากคณะกรรมการ ปิโตรเลียม ดังนั้น ความเห็นเชิงข้อกังวลของสภาที่ปรึกษา ว่ากฎกระทรวงที่มีอยู่ให้อำนาจปัจเจกบุคคล (คือ อชธ.) มากเกินไปและเสนอให้มีมาตรการหรือกระบวนการพิจารณาก่อนการตัดสินใจหรืออนุมัติ โดยอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาตินั้น เป็นเรื่องที่คณะกรรมการปิโตรเลียมเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาและ กลั่นกรองก่อนที่อธิบดี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจะสั่งการใดๆ อยู่แล้ว

๒.๕ การจัดทำรายงานศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ในอ่าวไทย

เนื่องจากแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในทะเลของไทยเกือบทั้งหมดตั้งอยู่ใน เขตไหล่ทวีปที่อยู่ถัดเลยออกไปจากทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเล (Territorial Water) ของประเทศไทย ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจไม่มีความชัดเจนว่าจะสามารถบังคับใช้ได้ แต่พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งให้อำนาจกรมเชื้อเพลิง ธรรมชาติ และกระทรวงพลังงานในการควบคุมกำกับดูแลและออกกฎกระทรวงหรือระเบียบมาใช้กับกิจกรรม ที่รัฐได้ให้สัมปทานปิโตรเลียมแก่เอกชนไปนั้น สามารถนำมาใช้บังคับกับการปฏิบัติงานของผู้รับสัมปทาน ปิโตรเลียมได้ ดังนั้น ความเห็นและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษา ฯ ที่เสนอให้ต้องมี การทำรายงานศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมก่อนการรื้อถอนแท่นผลิต จึงอาจไม่ใช่วิธีที่จะแก้ปัญหาให้บรรลุตามเป้าประสงค์ได้อย่างแท้จริง เพราะแม้แต่ในผลการศึกษาของ สภาที่ปรึกษา ฯ เอง ก็ยอมรับว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมพื้นที่เศรษฐกิจนอกชายฝั่ง

๒.๖ มาตรการทางการเงินเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนแท่นประกอบการ ผลิตปิโตรเลียม

สำหรับมาตรการทางการเงินเพื่อเป็นกองทุนหรือหลักประกันค่าใช้จ่ายในการ รื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมนั้นก็อยู่หลายวิธี ขึ้นกับสภาพของภูมิศาสตร์ และระบบ การจัดเก็บ รายได้ของแต่ละประเทศ ซึ่งแต่ละวิธีก็มีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน แต่เนื่องจากมาตรการทางการเงิน ตามข้อเสนอของสภาที่ปรึกษา ฯ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ควรจะต้องทำการศึกษา ให้รอบคอบรวมทั้งมีการ หารือกับส่วนราชการ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องก่อนจะนำมาออกเป็นระเบียบหรือกฎหมาย เพราะอาจ เป็นการเพิ่มต้นทุนในการผลิตปิโตรเลียมและมีผลกระทบถึงราคาขายปิโตรเลียมโดยเฉพาะราคา ก๊าซธรรมชาติ และอาจเป็นการสร้างขั้นตอนของทางราชการที่ล่าช้าต่อการดำเนินงานของเอกชน โดยไม่จำเป็นอีกด้วย

๒.๗ การดำเนินงานของกระทรวงพลังงาน

๒.๗.๑ การดำเนินงานที่ผ่านมา

กระทรวงพลังงานได้ตระหนักถึงความสำคัญของการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมที่จะมีขึ้นในอนาคต และได้ดำเนินการในเรื่องนี้มาโดยตลอด โดยกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้ร่วมกับสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและกลุ่มผู้รับสัมปทาน จัดตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาแนวทางการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียม โดยในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้ร่วมกับสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและที่ปรึกษาพาณิชย์ประเทศสหราชอาณาจักร จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมและแนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศไทย” ซึ่งได้ระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ เอกชน มหาวิทยาลัยและองค์กรอิสระด้วย อาทิเช่น กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมประมง กรมสรรพากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบริษัทผู้รับสัมปทาน เป็นต้น ผลการประชุมได้ข้อสรุปว่า กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติควรเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมโดยประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติปิโตรเลียมเป็นกฎหมายที่สามารถใช้ควบคุมการรื้อถอนได้โดยออกเป็นกฎกระทรวงหรืออาจออกประกาศกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทาง (Guideline) ให้ผู้รับสัมปทานถือปฏิบัติตามนโยบายของกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๕๐ (๕)

๒.๗.๒ แผนการดำเนินงาน

กระทรวงพลังงานโดยกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติมีแผน ที่จะจัดประชุมสัมมนา เรื่องการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในทะเล เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสาธารณะชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในทะเลของประเทศไทย เทคนิคและวิธีการรื้อถอน ซึ่งเป็นงานด้านวิศวกรรมที่จะต้องพิจารณา ทั้งด้านความปลอดภัย (Safety) การนำไปใช้ประโยชน์ภายหลังการรื้อถอน (Reusability) และการควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environment Management) และเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ก็ได้วางโครงการจัดทำวิธีการประเมินสภาพความปลอดภัยและแนวทางการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในทะเลที่ใช้งานมานาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากฎเกณฑ์ แนวทางการกำกับดูแลสภาพความปลอดภัยและเทคนิควิธีการรื้อถอนแท่นที่ใช้กันอยู่แพร่หลายในแต่ละประเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวาง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ในการกำกับ ดูแลการรื้อถอนแท่นประกอบการผลิตปิโตรเลียมในทะเลของประเทศไทยไว้ด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเลไทยที่หมดอายุการใช้งาน และรับทราบความเห็นผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ ของกระทรวงพลังงาน โดยให้กระทรวงพลังงานรับผิดชอบประสานการติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อยางานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ ด้วย

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

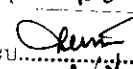
ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘



(นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗๓ ๒๖๖

ร.๕๓๓๗. ๗๕ ๑๐ ส.ก. 2548
ขอ.ค.บ. 
ขอ.ก.ล.ม. ๒/๖๓๕/๒๕๔๘
จ.ว.ค. ๑๐๓.๑.๕๘.
ผู้พิมพ์ 